

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 17.06.2002
KOM(2002) 303 endelig

Forslag til

RÅDETS HENSTILLING

om forebyggelse af rygning og om initiativer til forbedring af bekæmpelse af tobaksrygning

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

INDLEDNING

1. Rygning er et stort problem for folkesundheden i Europa på grund af de forbindelser, der er mellem tobaksforbrug og de mange tilfælde af kræft samt kardiovaskulære og respiratoriske sygdomme. Der findes et stort antal rygere i befolkningen, de udgør ca. en tredjedel af Fællesskabets befolkning, hvilket har tilsvarende følger for sundheden med ca. 500 000 rygerelaterede dødsfald pr. år i Fællesskabet. Det er også bevist, at rygning har sundhedsmæssige følger for ikke-rygere, navnlig sårbare grupper.

2. Det Europæiske Fællesskab har beskæftiget sig med bekæmpelse af tobaksrygning siden slutningen af 1980'erne. Siden 1987 har Europa mod Kræft-programmet tjent til at fokusere på foranstaltninger med sigte på at reducere tobaksforbruget. Via de forskellige handlingsplaner har programmet bl.a. ydet støtte til europæiske projekter vedrørende forebyggelse af tobaksrygning og oprettet europæiske netværk til forebyggelse af rygning.

3. I 1989 blev der vedtaget to vigtige lovgivningsforanstaltninger. For det første forbød direktivet om tv uden grænser[1] alle former for tv-reklame for tobaksprodukter. I direktivet hedder det endvidere, at fjernsynsprogrammer ikke må sponsoreres af fysiske eller juridiske personer, hvis hovedvirksomhed er fremstilling eller salg af tobaksprodukter. For det andet blev de første fællesskabsregler om mærkning af tobaksprodukter med advarsler om sundhedsrisikoen indført i 1989 i forbindelse med et direktiv[2] om indbyrdes tilnærmelse af bestemmelser om det indre marked, og det skete med udgangspunkt i et højt niveau for sundhedsbeskyttelse.

4. Dernæst blev der i 1990 vedtaget et direktiv[3] om fastsættelse af et fællesskabsloft over tjæreindholdet i cigaretter. I 1992 blev reglerne om mærkning af tobaksprodukter ændret[4] for at fastsætte supplerende specifikke advarsler, der skal anføres på pakninger indeholdende andre tobaksvarer end cigaretter. I den forbindelse blev der indført forbud mod markedsføring i hele Fællesskabet af tobaksprodukter, som indtages oralt. Alle disse foranstaltninger blev senere indarbejdet i et nyt direktiv om tobaksvarer, som blev vedtaget i juni 2001[5].

5. Resolutionen vedtaget af Rådet og medlemsstaternes sundhedsministre forsamlet i Rådet den 18. juli 1989 om forbud mod rygning i lokaler med offentlig adgang[6] indeholder retningslinjer til medlemsstaterne for beskyttelse af ikke-rygere mod tobaksrøg i omgivelserne[7]. I 1996 offentliggjorde Kommissionen en beretning[8] med

---

1 Direktiv 89/552/EØF.

2 Direktiv 89/622/EØF.

3 Direktiv 90/239EØF

4 Direktiv 92/41/EØF.

5 Direktiv 2001/37/EF.

6 EFT C 189 af 26.7.1989, s. 1.

7 To andre direktiver er relevante for beskyttelse mod tobaksrøg i omgivelserne på arbejdspladser. For det første Rådets direktiv fra 1989 om minimumsforskrifter for sundhed og sikkerhed i forbindelse med arbejdsstedet, som kræver, at arbejdsgiverne beskytter ikke-rygere mod gener hidrørende fra tobaksrøg i opholdsrummene. For det andet Rådets direktiv fra 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer. Jf. Rådets direktiv 89/654/EØF af 30. november 1989 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdsstedet, EFT L 393 af 30.12.1989, s. 1, og Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse

henblik på at evaluere opfølgningen af resolutionen i medlemsstaterne. Den viste, at medlemsstaterne havde gjort en indsats for at gennemføre resolutionen, men at der var stor forskel på de konkrete foranstaltninger. Nærværende henstilling understreger, at der er behov for beskyttelse mod tobaksrøg i omgivelserne, navnlig af hensyn til sårbare grupper, som f.eks. børn, gravide og personer med respiratoriske sygdomme.

DEN SENESTE UDVIKLING I POLITIKKEN TIL BEKÆMPELSE AF TOBAKSRYGNING

6. På et møde i oktober 1996 vedtog Kommissionens Udvalg af Kræftspecialister på Højt Plan henstillinger om nødvendige fællesskabsinitiativer til bekæmpelse af tobaksrygning[9]. Rådets resolution af 26. november 1996 om begrænsning af rygning i Den Europæiske Union[10] indeholder en oversigt over de foranstaltninger, der er truffet på dette område, samt retningslinjer for fremtidige aktioner.

7. Kommissionen foreslog i en meddelelse om bekæmpelse af tobaksforbruget i 1996[11] en række foranstaltninger til udbygning af bekæmpelsen af tobaksforbruget i hele Fællesskabet. Kommissionen beskriver en række muligheder for at gøre en indsats både gennem forebyggelse og tilknyttet lovgivning og fokuserer på forebyggelse af rygning i folkesundhedsregi, men også i forbindelse med samtlige fællesskabspolitikker og -aktiviteter. Sideløbende hermed blev Det Rådgivende Udvalg vedrørende Kræftforebyggelse nedsat i 1996[12] med det formål at vejlede Kommissionen i forbindelse med indsatsen til bekæmpelse af tobaksrygning.

8. Efter at Europa-Parlamentet og Rådet havde fremsat deres bemærkninger, fremlagde Kommissionen i oktober 1999 en rapport[13] om opfølgningen af meddelelsen fra 1996. Rapporten indeholder en analyse af medlemsstaternes politik og praksis med hensyn til en række foranstaltninger til bekæmpelse af tobaksrygning, herunder nogle, som behandles i nærværende forslag til Rådets henstilling.

9. Rådets konklusioner af 18. november 1999 om bekæmpelse af tobaksforbruget[14] understreger behovet for at udforme en samlet strategi, og Kommissionen opfordres til at bidrage til strategien. Nærværende forslag omhandler en række af de foranstaltninger, der foreslås i Rådets konklusioner, navnlig nogle af de initiativer, der tager sigte på at beskytte mindreårige (herunder bestemmelser om salgsbetingelser, elektronisk handel og salg fra automater).

---

af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere som er gravide, som lige har født, eller som ammer, EFT L 348 af 28.11.1992, s. 1.

8 Beretning fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om opfølgningen af resolutionen vedtaget af Rådet og medlemsstaternes sundhedsministre forsamlet i Rådet om forbud mod rygning i lokaler med offentlig adgang.
KOM(96) 573 endelig udg.

9 KOM(1996) 609 endelig udg. - bilag.

10 EFT C 374 af.11.12.1996, s.4.

11 KOM(1996) 609 endelig udg.

12 Rådets beslutning 96/469/EF.

13 KOM(1999) 407 endelig udg.

14 EFT C 86 af 24.3.2000, s. 4.

10. Som anført ovenfor vedtog Europa-Parlamentet og Rådet den 5. juni 2001 et direktiv[15] med det formål at omarbejde de gældende fællesskabsdirektiver om regulering af tobaksprodukter og indføre flere nye aspekter, navnlig vedrørende tilsætningsstoffer til tobak og vildledende beskrivelser. Den 14. maj 2001 vedtog Kommissionen endvidere et forslag til direktiv om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse[16], som i øjeblikket er til forhandling i Europa-Parlamentet og Rådet inden for rammerne af den fælles beslutningsprocedure. Begge tekster har til formål at skabe bedre betingelser for det indre markeds oprettelse og funktion og fjerne barrierer, som hindrer markedet i at fungere problemfrit, idet der tages udgangspunkt i et højt sundhedsbeskyttelsesniveau.

11. Kommissionens nærværende forslag til Rådets henstilling vedrører yderligere aspekter ved bekæmpelse af tobaksrygning, som tager sigte på forbedring af folkesundheden, forebyggelse af sygdomme hos mennesker og imødegåelse af forhold, som kan indebære risiko for menneskers sundhed. Det tager også hensyn til forhandlingerne om oprettelse af en WHO-rammekonvention om bekæmpelse af tobaksrygning og behovet for at sikre sammenhæng med andre forskrifter eller forslag.

12. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/43/EF af 6. juli 1998 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse[17] blev ophævet ved den dom, som De Europæiske Fællesskabers Domstol afsagde i sag C-376/98[18]. Forslaget til et nyt direktiv, som Kommissionen vedtog den 14. maj 2001 (jf. punkt 10), skal erstatte det ophævede direktiv. Det har imidlertid et mindre anvendelsesområde og omfatter ikke visse foranstaltninger til bekæmpelse af tobaksrygning, som var dækket af det ophævede direktiv, navnlig visse former for reklame og sponsorering, som - i henhold til EF-Domstolens afgørelse - ikke på indeværende tidspunkt kan harmoniseres i medfør af EF-regler om det indre marked. Da disse reklameformer spiller en vigtig rolle for fremme af tobaksvarer, navnlig blandt unge, indgår der en række foranstaltninger vedrørende sådanne reklame-, sponsorerings- og markedsføringsformer i nærværende forslag til Rådets henstilling.

13. Et andet aspekt ved forslaget til henstilling, som supplerer de foranstaltninger, der indgår i Kommissionens forslag til direktiv om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse, er bestemmelsen om, at medlemsstaterne skal evaluere tobaksindustriens udgifter til reklame for deres varer, for at sikre et bedre tilsyn med gennemførelsen af reklamerestriktionerne og eventuel overtrædelse heraf. Som allerede anført var det nødvendigt at begrænse anvendelsesområdet for forslaget til et direktiv om tobaksreklame til visse reklameformer med virkninger på tværs af grænserne. I 1999 konkluderede Verdensbanken endvidere i en rapport[19], at reklame øger forbruget af cigaretter, og at lovgivning med forbud mod reklame vil begrænse forbruget, forudsat at forbudet dækker alle medier og samtlige former for anvendelse af varemærker og logoer. En sådan begrænsning af forbruget af cigaretter ville omgående blive til gavn for folkesundheden, både på kort og på lang sigt. For at

15 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/37/EF af 5. juni 2001.

16 KOM(2001) 283 endelig udg.

17 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/43/EF af 6. juli 1998 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse, EFT L 213 af 30.7.1998, s. 9.

18 Sag C-376/98 af 5. oktober 2000, Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union.

19 Verdensbanken, " Curbing the Epidemic : Governments and the Economics of Tobacco Control ", 1999, Washington DC.

kunne evaluere de folkesundhedsmæssige følger af medlemsstaternes og EU's lovgivning om tobaksreklame og af enhver frivillig begrænsning af tobaksreklame er det vigtigt at føre tilsyn med, i hvilket omfang tobaksindustriens reklameindsats omdirigeres til andre former for reklame, sponsorering og lignende salgsfremmende foranstaltninger. Sådanne oplysninger er både nødvendige for de nationale myndigheder og for EU, således at de kan planlægge deres fremtidige foranstaltninger til bekæmpelse af tobaksrygning med det endelige mål at sikre en bedre beskyttelse af EU-borgernes sundhed.

14. Der skal specielt gøres opmærksom på børn og unges adgang til tobaksprodukter, herunder anvendelse af alderskriterier for salg, salg fra automater, salg fra selvbetjeningsdiske, fjernsalg (f.eks. via internettet, som bør begrænses til netsteder, der beskyttes med voksenkoder, med brug af effektive midler til at identificere købers alder) og salg af pakker med færre end 20 cigaretter (for at undgå lavere priser for cigaretpakker, hvilket ville gøre cigaretter lettere tilgængelige for børn og unge).

15. Nærværende forslag omfatter en række foranstaltninger, som skal begrænse børn og unges adgang til tobaksprodukter. Det anbefales, at fjernsalg af tobaksvarer, f.eks. over internettet, begrænses til netsteder, som beskyttes med voksenkoder. Det anbefales, at børn og unges adgang til salgsautomater, dvs. til tobaksvarer, som sælges fra automaterne, reguleres effektivt (ved at anbringe automaterne på steder kun med adgang for personer over den i den nationale lovgivning fastsatte alder for køb af tobaksvarer, hvis en sådan aldersgrænse findes, eller på anden måde begrænse adgangen på en lige så effektiv måde, f.eks. ved at anvende voksenkoder, inden tobaksvarerne sælges fra automaterne). Endvidere bør salgsautomater ikke anvendes til opsætning af reklame, eftersom automaterne kan ses af både forbrugere og ikke-forbrugere.

16. Foranstaltningerne i forslaget til henstilling er helt på linje med forhandlingerne om oprettelse af en WHO-rammekonvention om bekæmpelse af tobaksrygning[20]. De emner i forslaget til en rammekonvention om bekæmpelse af tobaksrygning, som nu er genstand for forhandling, omfatter bl.a. bestemmelser om et totalt forbud mod alle former for direkte og indirekte reklame, begrænsning af mindreåriges adgang til tobaksautomater, forbud mod salg af cigaretter stykvis eller i pakker med færre end 20 cigaretter og krav til tobaksvarevirksomheder om at give oplysning om deres udgifter til reklame.

20 Internet: < http://www.who.int/gb/fctc/ >

Forslag til

RÅDETS HENSTILLING

om forebyggelse af rygning og om initiativer til forbedring af bekæmpelse af tobaksrygning

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 152, stk. 4, andet afsnit,

som henviser til forslag fra Kommissionen[1], og

som tager følgende i betragtning:

(1) I traktatens artikel 152 hedder det, at Fællesskabets indsats, der skal være et supplement til de nationale politikker, skal være rettet mod at forbedre folkesundheden og forebygge sygdomme hos mennesker samt imødegå forhold, der kan indebære risiko for menneskers sundhed.

(2) Resolutionen vedtaget af Rådet og medlemsstaternes sundhedsministre forsamlet i Rådet den 18. juli 1989 om forbud mod rygning i lokaler med offentlig adgang[2] indeholder retningslinjer til medlemsstaterne for beskyttelse af ikke-rygere mod tobaksrøg i omgivelserne. Som en opfølgning på Kommissionens beretning om medlemsstaternes reaktion på initiativet[3] udvider nærværende henstilling denne beskyttelse og identificerer særligt sårbare grupper.

(3) Rådets resolution af 26. november 1996 om begrænsning af rygning i Det Europæiske Fællesskab[4] anerkender, at det er nødvendigt at udvikle en effektiv strategi til bekæmpelse af tobaksforbruget, som omfatter nogle af de aspekter, der indgår i nærværende henstilling.

(4) Rådets konklusioner af 18. november 1999 om bekæmpelse af tobaksforbruget[5] understreger behovet for at udforme en samlet strategi, der omfatter nogle af de foranstaltninger, der er omhandlet i nærværende henstilling med hensyn til beskyttelse af mindreårige (bestemmelser om salgsbetingelser, elektronisk handel og salg fra automater).

---

1 EFT C […], […], s. […].

2 EFT C 189 af 26.7.1989, s. 1.

3 Beretning fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om opfølgningen af resolutionen vedtaget af Rådet og medlemsstaternes sundhedsministre forsamlet i Rådet om forbud mod rygning i lokaler med offentlig adgang.
KOM(96) 573 endelig udg.

4 EFT C 374 af 11.12.1996, s. 4.

5 EFT C 86 af 24.3.2000, s. 4.

(5) De foranstaltninger, der henstilles til, er nødvendige set på baggrund af 500 000 rygerelaterede dødsfald årligt i Det Europæiske Fællesskab og en foruroligende stigning i antallet af børn og voksne, der begynder at ryge. Rygning skader menneskers helbred, da rygere bliver afhængige af nikotin og lider af dødelige og invaliderende sygdomme som kræft i lungerne og i andre organer, iskæmisk hjertelidelse og andre kredsløbssygdomme samt respiratoriske sygdomme, f.eks. emfysem.

(6) Forebyggelse og bekæmpelse af tobaksrygning er allerede prioriterede målsætninger for medlemsstaternes og Det Europæiske Fællesskabs folkesundhedspolitik. Rygning er alligevel stadig den mest udbredte årsag til de dødsfald, der kan forebygges, i EU, og der er stadig kun sket skuffende fremskrift med hensyn til at reducere tobaksforbruget og rygefrekvensen. Dertil kommer, at tobaksindustriens reklame- og markedsføringsstrategier tilskynder til tobaksforbrug og dermed øger den i forvejen høje dødelighed og sygelighed som følge af forbruget af tobaksvarer. Nogle af strategierne synes at fokusere på børn og unge for at få erstattet det store antal rygere, der dør hvert år. Det ligger fast, at 60 % af rygerne begynder at ryge, inden de er 13, og 90 %, inden de er 18.

(7) Via Europa mod Kræft-programmet[6] har Det Europæiske Fællesskab som et af sine mål at bidrage til et bedre helbred i befolkningen ved at reducere antallet af rygerelaterede kræfttilfælde og andre sygdomme.

(8) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/37/EF af 5. juni 2001 om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer[7] og forslaget til direktiv om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse[8] omhandler bekæmpelse af tobaksrygning i forbindelse med gennemførelsen af det indre marked og fjernelse af barrierer, som hindrer markedet i at fungere problemfrit, og tager udgangspunkt i folkesundhedsbeskyttelse på et højt niveau.

(9) Visse foranstaltninger, som burde indgå i en samlet politik til bekæmpelse af tobaksrygning, f.eks. forbud mod reklame på reklametavler og plakater eller mod reklamespots i biografer, kan ikke på indeværende tidspunkt harmoniseres i medfør af EU-reglerne om det indre marked. En sådan harmonisering kan dog senere blive aktuel, hvis der opstår hindringer for fri bevægelighed af varer eller for fri udveksling af tjenesteydelser eller konkurrenceforvridninger.

(10) Ovenstående viser tydeligt, at der er behov for en samlet strategi til bekæmpelse af tobaksrygning med henblik på at begrænse forekomsten af sygdomme i forbindelse med rygning i Fællesskabet.

(11) Som led i en samlet politik til bekæmpelse af tobaksrygning er det altafgørende at vedtage foranstaltninger, som navnlig tager sigte på at begrænse efterspørgslen efter tobaksprodukter blandt børn og unge. Sådanne foranstaltninger kan omfatte aktioner, som har til formål at begrænse udbuddet af tobak til børn og unge samt børn og unges

---

6 Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 646/96/EF af 29. marts 1996 om en handlingsplan for kræftbekæmpelse som led i indsatsen inden for folkesundhed (1996-2000), EFT L 95 af 16.4.1996, s. 9.

7 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/37/EF af 5. juni 2001 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer, EFT L 194 af 18.7.2001, s. 26.

8 Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse, KOM(2001) 283 endelig, EFT C 270 E af 25.9.2001, s. 97.

eksponering for visse former for reklame- og markedsføringsstrategier for tobaksprodukter, da sådanne strategier både påvirker unge og andre aldersgrupper.

(12) Visse former for salg og distribution af tobaksprodukter letter børn og unges adgang til disse produkter og bør derfor reguleres af medlemsstaterne.

(13) Da automater både kan ses af forbrugere og ikke-forbrugere, bør de ikke forsynes med reklame eller på anden måde anvendes til markedsføring af tobaksprodukter.

(14) To andre vigtige EU-foranstaltninger vedrører reklame for tobaksprodukter og sponsorering til fordel for disse. Direktivet om tv uden grænser fra 1989[9] forbyder alle former for tv-reklame for tobaksprodukter, og det hedder i direktivet, at fjernsynsprogrammer ikke må sponsoreres af fysiske eller juridiske personer, hvis hovedvirksomhed er fremstilling eller salg af produkter af tobaksprodukter. Det nuværende forslag til direktiv om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse[10] indeholder et forbud af tobaksreklame i den skrevne presse og andre trykte publikationer, i radioen eller gennem informationssamfundets tjenester. Forslaget forbyder endvidere, at tobaksvirksomheder sponsorerer radioprogrammer og arrangementer, som inddrager eller foregår i flere medlemsstater eller på anden vis har virkninger på tværs af grænserne.

(15) Nærværende henstilling vedrører andre former for reklame- og markedsføringsforanstaltninger, som industrien anvender til at fremme tobaksforbruget, og som henvender sig vilkårligt til børn og unge. Sådanne foranstaltninger omfatter anvendelse af tobaksvaremærker i forbindelse med ikke-tobaksrelaterede varer eller tjenesteydelser ("brand-stretching") og/eller tøj ("merchandising"), udlevering af reklamegenstande (f.eks. almindelige genstande som askebægre, lightere, parasoller og andre lignende genstande) og af tobaksvareprøver, anvendelse af reklametavler og/eller plakater til "udendørs" eller "statisk" reklame, anvendelse af reklamespots for tobaksvarer i biografer samt alle andre former for reklame, sponsorering og foranstaltninger, som enten direkte eller indirekte fremmer tobaksprodukter. Medlemsstaternes myndigheder bør specifikt regulere aktiviteter, som fremmer tobaksprodukter samtidig med, at de omgår allerede eksisterende forbud mod direkte tobaksreklame i visse medier.

(16) Verdenssundhedsorganisationen[11] og Verdensbanken[12] anbefaler, at de forskellige lande forbyder alle former for tobaksreklame og -fremme. I de tilfælde, hvor der kun er forbud mod visse former for direkte reklame, vælger tobaksindustrien ofte at anvende sit reklamebudget på andre former for markedsførings- og sponsoreringsstrategier, hvor de indirekte og på en kreativ måde fremmer tobaksprodukter, navnlig blandt unge. På den måde kan virkningerne af et delvist forbud mod reklame for tobaksforbrug begrænses. Verdensbanken har endvidere konkluderet, at reklame øger forbruget af cigaretter, og at lovgivning med forbud mod reklame vil begrænse forbruget, forudsat at forbudet dækker alle medier og samtlige

---

9 Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed, EFT L 298 af 17.10.1989, s. 23.

10 Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse (forelagt af Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 47, stk. 2, 55 og 95). KOM(2001) 283, endelig udg. EFT C 270 af 25.9.2001, s. 97.

11 Verdenssundhedsorganisationen, Tobacco Free Initiative. Internet <www.tobacco.who.int>

12 Verdensbanken, " Curbing the Epidemic : Governments and the Economics of Tobacco Control ", 1999, Washington DC.

former for anvendelse af varemærker og logoer[13]. En sådan begrænsning af forbruget af cigaretter ville omgående blive til gavn for folkesundheden, både på kort og på lang sigt. Information om tobaksindustriens samlede udgifter til fremme af tobaksprodukter er derfor en vigtig forudsætning for at kunne føre tilsyn med, om politikkerne til bekæmpelse af tobaksrygning er effektive set ud fra et folkesundhedsmæssigt synspunkt. Med sådanne oplysninger er det muligt at afgøre, om de pålagte restriktioner omgås, navnlig ved at budgetterne anvendes til nye salgsfremmende foranstaltninger eller foranstaltninger uden restriktioner. Tobaksindustrien bør pålægges at indberette sådanne udgifter regelmæssigt.

(17) I betragtning af de sundhedsrisici, der er forbundet med passiv rygning, bør medlemsstaterne sikre, at ikke-rygere beskyttes mod tobaksrøg i omgivelserne, navnlig sårbare grupper som f.eks. personer med respiratoriske sygdomme, gravide kvinder og børn.

(18) Medlemsstaterne bør fortsat udvikle strategier og foranstaltninger med henblik på at begrænse rygefrekvensen og f.eks. udbygge sundhedsundervisningsprogrammer for at øge forståelsen af de risici, der er forbundet med rygning, samt andre forebyggende programmer, som skal modvirke rygning.

(19) WHO-rammekonventionen om bekæmpelse af tobaksrygning, som er til forhandling i øjeblikket, vedrører mange af de spørgsmål, der behandles i nærværende henstilling. Derfor er det vigtigt at sikre, at foranstaltningerne i nærværende henstilling er i overensstemmelse med foranstaltningerne i forslaget til rammekonvention, som er til forhandling i øjeblikket.

HENSTILLER TIL MEDLEMSSTATERNE:

1. at vedtage formålstjenlige lovgivningsmæssige eller administrative foranstaltninger eller fremme frivillige aftaler med henblik på at forbyde salg af tobak til børn og unge, herunder:

   (a) kræve, at sælger fastslår, om køber har nået den i den nationale lovgivning fastsatte alder for køb af tobaksvarer, hvis en sådan aldersgrænse findes

   (b) fjerne tobaksvarer fra selvbetjeningsdiske i detailforretninger

   (c) begrænse adgangen til salgsautomater med tobaksvarer ved at anbringe automaterne på steder kun med adgang for personer over den i den nationale lovgivning fastsatte alder for køb af tobaksvarer, hvis en sådan aldersgrænse findes, eller på anden måde regulere adgangen til produkter, som sælges fra sådanne automater, på en lige så effektiv måde

   (d) begrænse fjernsalg af tobaksvarer, f.eks. salg over internettet, til netsteder, som er beskyttet med voksenkoder

   e) forbyde salg af cigaretter stykvis eller i pakker med færre end 20 cigaretter

13 Verdensbanken, " Curbing the Epidemic : Governments and the Economics of Tobacco Control ", 1999, Washington DC.

2. at vedtage formålstjenlige lovgivningsmæssige eller administrative foranstaltninger eller fremme frivillige aftaler med henblik på at forhindre, at børn og unge udsættes for følgende former for reklame og salgsfremmende foranstaltninger:

   (a) anvendelse af tobaksvaremærker i forbindelse med ikke-tobaksrelaterede varer eller tjenesteydelser

   (b) anvendelse af reklamegenstande (askebægre, lightere, parasoller, etc.) og tobaksvareprøver

   (c) anvendelse af reklametavler, plakater og andre inden- eller udendørs reklamemidler (f.eks. reklamer for tobaksvarer på salgsautomater)

   (d) anvendelse af reklamespots i biografer samt

   e) alle andre former for reklame, sponsorering og foranstaltninger, som enten direkte eller indirekte fremmer tobaksprodukter

3. at træffe formålstjenlige foranstaltninger, enten via ny lovgivning eller på anden måde i overensstemmelse med national praksis, og kræve, at fabrikanter, importører og sælgere af tobaksvarer giver medlemsstaterne information om deres udgifter til reklame, markedsføring og sponsorering, som ikke er forbudt i henhold til national lovgivning eller fællesskabslovgivning

4. at gennemføre lovgivning, frivillige aftaler eller andre effektive foranstaltninger på et hensigtsmæssigt statsligt eller ikke-statsligt niveau, som giver passende beskyttelse mod eksponering for tobaksrøg på indendørs arbejdspladser, i lukkede lokaler med offentlig adgang og i offentlige transportmidler, med særlig hensyntagen til bestemte risikogrupper, såsom børn og gravide og personer med respiratoriske sygdomme

5. at fortsætte med at udvikle strategier og foranstaltninger med henblik på at begrænse rygefrekvensen og f.eks. udbygge sundhedsundervisningsprogrammer og generelle programmer, som skal modvirke rygning

6. at gennemføre alle nødvendige og hensigtsmæssige procedurer med henblik på at efterprøve, om foranstaltningerne i nærværende henstilling efterkommes

7. at oplyse Kommissionen hvert andet år om, hvilke foranstaltninger der er truffet som følge af nærværende henstilling.

OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL:

1. at føre tilsyn med og vurdere udviklingen og de foranstaltninger, der er truffet i medlemsstaterne og på fællesskabsniveau

2. at aflægge beretning om gennemførelsen af de foreslåede foranstaltninger på grundlag af informationer fra medlemsstaterne senest inden udgangen af det femte år efter datoen for nærværende henstillings vedtagelse

3. at vurdere, i hvilket omfang de i nærværende henstilling omhandlede foranstaltninger er effektive, og overveje, om der er behov for yderligere foranstaltninger, navnlig hvis der konstateres forskelle på det indre marked inden for de områder, som nærværende henstilling omfatter.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand